

2.

Трета вечерь пѣтища крѣстосвамъ
и печала тѣнка напечелихъ—
две нѣлтурки низани за чело
въ пазвата си армаганъ ѱ нося.

А на моя Кѣтинко ще сложа
до главата буйки съ рошка пълни;
като стане Вела ще му шѣпне,
че ги спусналъ снощи дѣдо Божи.

Ала сега—седнала съ кѣделя
въ тъмния прозорецъ, знамъ, поглежда
и заприда въ черната си пренда
чемерни размисли мойта Вела...